

Hudební žánr fado se pokládá za hudební tradici, která vznikla podle dosavadních výzkumů na počátku 19. století ve městě Lisabon nejspíše důsledkem intenzivní portugalsko-brazílské kulturní výměny. I přesto, že je Lisabon hlavním městem fada, jedná se o jednu z nejrozšířenějších hudebních forem v celém Portugalsku. Fado je bezesporu pro Portugalce důležitým a jedním z nejznámějších prvků vlastní kultury. Fado se objevuje v apologetických projevech o národní identitě a portugalské kultuře a je konstantně přítomno mezi emigrantskými komunitami. Je to kulturní praxe, která se vyskytuje na dvou úrovních: amatérské a profesionální. Z pohledu urbánní antropologie má amatérské fado důležitou úlohu v lokálním kontextu lisabonských čtvrtí. Proplétá se sociálními vztahy a jeho stálá přítomnost významně ovlivňuje konfiguraci lokálních kulturních vzorců. Na úrovni profesionální je fado spojováno s charakteristickou praxí v tzv. domech fada v lisabonských historických čtvrtích. Tato místa, i přes masový zájem turistů, jsou důležitým prostorem uchování a předávání specifické kulturní praxe. Profesionální fado masivně rozšířilo řady mladé generace fadistů v novém tisíciletí díky obnovenému zájmu publika domácího a především zahraničního. Fado znovu prožívá svůj zlatý věk, jak tomu bylo v 50. a 60. letech 20. století. Pod nálepkou world music se také stalo nejúčinnějším nástrojem propagace portugalské kultury v zahraničí.